

Recensie Het Parool Mensenmens

Wat een controle, wat een expressie – maar vooral: wat zet komiek Daan van der Hoeven een fijne voorstelling neer

Kun je in één voorstelling zowel de euthanasie van je vader kwijt als een doldrieste drugstrip? Het antwoord is ja, bewijst Daan van der Hoeven. Als het maar allebei uit je tenen komt.

Mensenmens is pas het (avondvullende) debuut van Daan van der Hoeven, maar dat merk je nergens aan. Bron Jaap Reedijk

Veel jonge talenten willen direct na het winnen van een festival op tournee langs de theaters. Dat is logisch, maar ook voor de route van Van der Hoeven valt veel te zeggen. Hij won in 2017 het Groninger Studenten Cabaret Festival, werkt achter de schermen bij Arjen Lubach en sleep ondertussen in het Rotterdamse Club Haug jarenlang zijn stand-up fijn.

Dat betaalt zich nu – hij is inmiddels 37 – dubbel en dwars uit. *Mensenmens* is zijn avondvullende debuut, maar dat zie je nergens aan af. Wat een controle, wat een expressie, wat een heerlijke nonchalance en vooral: wat een fijne voorstelling.

Kloppend hart is een lang stuk over de euthanasie van zijn vader. Van der Hoeven laat stiltes en emoties toe, maar vult het verhaal ook met hilarische details en prachtige personages. Het beeld van dagverpleger Ruud, die in een andere kamer Candy Crush speelt op zijn iPad terwijl de arts het dodelijke middel toedient, is onvergetelijk.

***Mensenmens* wordt nooit geforceerd cabaretesk**

Daar komt hij nooit meer overheen, denk je dan. Maar ook de drugstrip op een festival, waar hij samen met zijn vriendin en een ander stel misschien wel aan partnerruil gaat doen, is erg sterk. Niet eens zozeer door de grappen, maar door het geschilderde zelfportret. Van der Hoeven is een bangige man die leert angsten te omarmen, grenzen te stellen en brokjes geluk te appreciëren.

Er zit precies genoeg bindmiddel tussen de verschillende verhalen, zonder dat *Mensenmens* geforceerd cabaretesk overkomt. Het is eerder een stand-upsymfonie, waarin ieder woord uit de losse pols lijkt te stromen en waarachtig aanvoelt.

Van der Hoeven een talent noemen, zou een belediging zijn.